

Upravni sud Republike Hrvatske

Zakon o boravišnoj pristojbi (Narodne novine, broj 35/95 - pročišćeni tekst, 64/00.

Članak 9.

Zakon o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 53/91)

Članak 144.

PITANJE GRANICA IZMEĐU OPĆINA JEST
PRETHODNO PITANJE U POSTUPKU KONTROLE
FINANCIJSKOG POSLOVANJA RADI UPLATE
BORAVIŠNE PRISTOJBE.

(Odluka Upravnog suda Republike Hrvatske, br. Us-
11697/1998 od 12. listopada 2000.)

"Odredbom članka 144. Zakona o općem upravnom postupku ('Narodne novine', broj 53/91) propisano je da ako organ koji vodi postupak naiđe na pitanje bez čijeg se rješenja ne može riješiti sama stvar, a to pitanje čini samostalnu pravnu cjelinu za čije je rješenje nadležan Sud ili koji drugi organ (prethodno pitanje), on može uz uvjete iz ovog zakona sam raspraviti to pitanje, ili postupak prekinuti dok nadležni organ to pitanje ne riješi. O prekidu postupka donosi se zaključak protiv kojega je dopuštena posebna žalba, osim ako je zaključak donio drugostupanjski organ. Ako je organ raspravio

prethodno pitanje, rješenje takvog pitanja ima pravni učinak samo u stvari u kojoj je to pitanje riješeno, a u pitanju postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioca organ koji vodi postupak vezan je pravomoćnom presudom kaznenog suda kojim se optuženik proglašava krivim.

U konkretnom slučaju, a prema shvaćanju ovoga suda, pitanje granica između općina V. i P., zbog kojih je pokrenut spor pred Vladom Republike Hrvatske, što je među strankama nesporno, predstavlja prethodno pitanje o čijem rješenju ovisi rješenje same stvari, odnosno visina obveze koju 'L. P.' mora uplatiti jednoj ili drugoj turističkoj zajednici na čijim područjima obavlja svoju djelatnost.

Kako su ispunjeni uvjeti propisani člankom 144. ZUP, svrhovito je prekinuti ovaj upravni postupak dok se pitanje granica među strankama ne riješi."

Zakon o načinu i uvjetima podmirivanja obveza po kreditima i drugim poslovima iz Sporazuma s vladama članicama Pariškog kluba (Narodne novine, broj 34/96)

Članak 9.

Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91, 9/92, 77/92)

Članak 30. stavak 1. točka 2.

PROTIV NALOGA MINISTARSTVA FINACIJA ZA
BLOKADU RAČUNA DUŽNIKA NE MOŽE SE VODITI
UPRAVNI SPOR.

(Odluka Upravnog suda Republike Hrvatske, br. Us-640/
1997 od 11. veljače 2000.)

"Osporeni akt tuženo tijelo donijelo je pozivom na članak 9. Zakona o načinu i uvjetima podmirivanja obveza po kreditima i drugim

poslovima iz sporazuma s vladama članicama Pariškog kluba ('Narodne novine', broj: 34/96).

Tim zakonom (članak 1.) uređuje se način i uvjeti podmirivanja obveza koje proistječu iz dvostranih sporazuma Republike Hrvatske s vladama država članica Pariškog kluba ili njihovim ovlaštenim institucijama o preuzimanju i reprogramiranju obveza po određenim kreditima i po drugim poslovima pravnih osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj te odnosi između Republike Hrvatske i domaćih pravnih osoba sukladno odredbama i uvjetima usklađenog zapisnika o konsolidaciji duga Republike Hrvatske, potpisanog s članicama Pariškog kluba 21. ožujka 1995. godine. Prema članku 9. toga zakona, ako se za podmirivanje obveza domaćih pravnih osoba kao dužnika, jamaca ili korisnika po novim dvostranim sporazumima bude od Ministarstva financija zahtijevalo da osigura potrebna sredstva, i za slučaj da ono podmiri dospjelu obvezu iz sredstava državnog proračuna, Ministarstvo financija utvrdit će pravo povrata isplaćenih iznosa i u svezi s tim nastalih troškova posebnim ugovorom ili će putem naloga ovlaštenoj organizaciji za platni promet zatražiti blokadu računa korisnika, dužnika ili jamca po izvornom ugovoru s inozemnim vjerovnikom. Radi se o sredstvima za podmirenje obveza Republike Hrvatske (koja se utvrđuju u državnom proračunu); Ministarstvo financija nastupa u ime Republike Hrvatske. To ostvarenje regresnog prava (koje je u konkretnom slučaju provedeno blokadom tužiteljevog računa kod Zavoda za platni promet) ima obilježja građanskopravnog odnosa i nije upravna stvar.

Kako je odredbama članka 6. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano što je upravni akt (akt kojim tijelo iz članka 5. ovoga Zakona, u obavljanju javnih ovlasti, rješava o stanovitom pravu ili obvezi određenog pojedinca ili organizacije o kakvoj upravnoj stvari), a kako akt koji se tužbom osporava nije upravni akt, valjalo je temeljem odredbi iz članka 30. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima tužbu odbaciti."

Carinski zakon (Narodne novine, broj 53A/91, 64/91, 33/92, 26/93, 106/93, 92/94, 28/96, 49/96)

Članak 249. stavak 1. točka 2.

NEMA OSNOVE ZA POVRAT PLAĆENE CARINE AKO UZ UVOZNU CARINSKU DEKLARACIJU NIJE BILA PRILOŽENA ISPRAVA (OBRAZAC EUR-1) TEMELJEM KOJE JE ROBA MOGLA BITI OSLOBOĐENA UVOZNE CARINE, NITI JE U CARINSKOJ DEKLARACIJI NAZNAČENA TA OSNOVA OSLOBOĐENJA.

(Odluka Upravnog suda Republike Hrvatske, br. Us-12260/1997 od 16. studenog 2000.)

"Zahtjevom od 26. srpnja 1997. međunarodno otpremništvo zatražilo je u ime tužitelja ispravak pogreške o uvoznoj carinskoj deklaraciji navodeći da u momentu sastavljanja deklaracije nije bio u posjedu obrasca EUR 1 koji se na temelju ugovora o gospodarskoj suradnji Republike Hrvatske i Federacije Bosne i Hercegovine prilaže uz deklaraciju u svrhu oslobađanja od plaćanja carine uz 1%-tno carinsko evidentiranje.

Navedeni zahtjev odbijen je rješenjem Carinarnice Split od 12. kolovoza 1997., koje je potvrđeno osporenim rješenjem, iz razloga što nisu ostvareni uvjeti za primjenu odredbe članka 249. stavka 1. Carinskog zakona.

Kako je među strankama nesporno činjenično stanje iz kojeg proizlazi da tužitelj odnosno njegov špediter nije uz uvoznu carinsku deklaraciju priložio obrazac EUR-1A, osnovom kojeg bi mogao biti oslobođen od uvozne carine, tuženo tijelo pravilno je odbilo njegov zahtjev, pozivom na odredbu članka 233. stavka 1. točke 4. Carinskog zakona koji obvezuje na podnošenje isprava kojima se dokazuju bitne činjenice za carinjenje robe uz samu carinsku deklaraciju. Na osnovi podnesene deklaracije i priloženih isprava Carinarnica, osnovom odredbe članka 236. Zakona, utvrđuje pravilnost i urednost popunje-

ne deklaracije te provjerava jesu li priložene potrebne isprave za carinjenje, uz ostale neophodne elemente kao što je usklađenost podataka iz deklaracije s podacima u priloženim ispravama.

S obzirom na to da je u predmetnome slučaju tužitelj špediter priložio uvoznju deklaraciju s potrebnim ispravama, ali bez potvrde o prometu robe EUR-1 te bez naznake u samoj carinskoj deklaraciji o osnovi oslobađanja od plaćanja carine, neosnovano se poziva na mogućnost primjene odredbe članka 249. stavka 1. Carinskog zakona jer postoji potpuna usklađenost između uvozne carinske deklaracije i priloženih isprava uz deklaraciju, a ovih sa stanjem robe, s time što je carina plaćena prema određenoj carinskoj stopi od 20%.

Kako se ispravnost i zakonitost uvozne carinske deklaracije određuje u vrijeme njezinog podnošenja, nije od utjecaja činjenica što je tužitelj naknadno priložio obrazac EUR-1 osnovom kojeg je uvezena roba mogla biti oslobođena od uvoznog carinjenja, jer je propustio priložiti ga uz uvoznju deklaraciju prilikom carinjenja. I navodi žalbe u upravnom postupku i tužbe na okolnost gdje se predmetni obrazac nalazio nisu od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja."

*Pripremila: Mira Štern**

* Mira Štern, dipl. pravica, sutkinja Upravnog suda Republike Hrvatske